

nødne Oplysninger og forevist de fornødne Tegninger, uden at der fra Finansudvalgets Side er rejst Indvendinger derimod. Endelig har jeg den 19. Juli dette Aar ladet Forsvarskommissionen tilgaa skriftlig Meddelelse om denne Ordning. Da den ærede Rigsdagsmand er Medlem af Folketinget, af Finansudvalg og af Forsvarskommissionen, er der saaledes tilflydt ham Oplysning om dette Spørgsmaal ad 3 forskellige Veje.

Dernæst har det ærede Medlem rettet det Spørgsmaal til mig, om det ny Feltartillerimateriel ikke kunde laves her i Landet. Det glæder mig af det ærede Medlems Spørgsmaal at mærke Tillid til Militæretatens Præstationer. Imidlertid maa der betydelig teknisk Indsigt til at afgøre, hvad der kan betale sig at anskaffe fra Udlandet og hvad der kan betale sig at lade lave herhjemme. For at tilvirke de omhandlede Kanoner med Tilbehør maatte vi anskaffe særlige Maskiner og uddanne Arbejdere i deres Brug. Men hvortil skulde disse Hjælpemidler benyttes, naar de 128 Kanoner med Tilbehør være færdige? Til at fortsætte Fabrikationen videre? Jeg er noget i Tvivl om, at det ærede Medlem vilde sætte Pris herpaa. Disse Maskiner vilde saa komme til at staa ubenyttede hen, saaledes som det ærede Medlem beklager det for Gevær-fabrikkens Vedkommende, hvis Maskiner dog virkelig ikke kunne benyttes til at lave Nikkel-Staal-Kanoner eller presede Staalaffutager. Det omhandlede Materiel, som efter en enstemmig Indstilling fra Felttskytskommissionen, hvilken Indstilling er tiltraadt af Artillerigeneralen, bliver leveret af den Kruppske Fabrik, kunde altsaa ganske vist laves her i Landet, men det vilde da koste os langt mere, mindst 1 Mill. Kr. mere, og dette turde være en yderst slet Økonomi. Ganske anderledes stiller Forholdet sig med Ammunitionen; den kan det betale sig at fremstille herhjemme, og det vil derfor ogsaa ske. Det drejer sig om et betydeligt Beløb hertil, nemlig omtrent $\frac{1}{3}$ af hele Bevillingen. Den ærede Taler stillede endnu et tredje Spørgsmaal, nemlig om Invalidefesten i Rosenborg Have, idet han betegnede mig som Protektor for denne Fest. Denne Betegnelse er imidlertid urigtig, som jeg nu skal oplyse. Foreningen „Den danske Stats. Krigsinvalider 1848—50, 1864“ ansøgte ved sin Formand, Hr. Holm, under 18. Juli d. A. om at maatte erholde til Laans Rosenborg Ekser-serplads og Gymnastikhuset i Dagene fra

2.—4. August (senere ændret til den 16.—18. August) for ved en der afholdt Fest at tilvejebringe et Grundfond til Støtte og Gavn for gamle Krigsinvalider og deres Enker. Tillige ønskedes der Vaaben til Laans fra Tøjhuset. Trafikministeriets Tilladelse til at benytte Kongens Have var i Forvejen indhentet. Da Kommandanten, der fik Sagen til Erklæring, under Hensyn til Formaalet ikke vilde modsætte sig Udlaanet, meddelte Krigsministeriet ved Skrivelse af 29. Juli d. A. Hr. Holm den begærede Tilladelse saavel for Lokaliternes som for Vaabnernes Vedkommende, paa de sædvanlige for Udlaan gældende Betingelser. Den 3. Septbr. d. A. ansøgte Foreningen derefter om Fritagelse for Arbejds-Afgiften — 94 Kr. 08 Øre — for Udlaan af Vaabnene med den Motivering, at Festen intet væsentligt Udbytte gav. Under 9. s. M. bemyndigede Krigsministeriet Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste til at bevilge det ansøgte. Jeg har saaledes kun i Gerning vist den Vellie, som jeg føler overfor Invaliderne og som jeg deler med den ærede Rigsdagsmand. Det forekommer mig nu lidt besynderligt, at han henvender sig til mig med Spørgsmaal om denne Sag, næsten lige saa besynderligt som, da Foreningens Bestyrelse tillod sig at sende mig en hel Pakke Regnskaber fra Festen, tilligemed et Brev, som jeg tilbagesendte uaabnet, eftersom jeg flere Dage før Modtagelsen havde læst dette Brev i „Social-Demokraten“, saa at jeg forud vidste, at dets Indhold var mig uvedkommende, og jeg selvfølgelig ikke kunde blande mig i de Forhold, der ligge ganske uden for mit Omraade. Selve Festen har jeg hverken kunnet tillade eller forbyde, og jeg kan heller ikke paatale de Omstændigheder, hvorover der føres Klage. Det er mig derfor uforstaaeligt, at den ærede Taler saaledes særlig vil henføre denne Sag til Krigsministeren. Der gives jo ogsaa Invalider fra Marinen, men Invalideforsørgelsen hører som bekendt hverken under Krigs- eller Marineministeriet, men under Finansministeriet. Hvor stor Interesse jeg end har for Invaliderne, og hvor enig jeg end er baade med det ærede Medlem og de øvrige ærede Rigsdagsmænd, der have udtalt Sympati for Invaliderne i at ønske dem bedre Livsvilkaar paa deres gamle Dage, kan jeg dog ikke optage en Sag, der ligger under et andet Ministerium.

Den samme Bemærkning gælder et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dine-